

*Kai μιὰ κρεμάθα μὲ πυτεὶς σιμὰ 's τὸν καπνοδόχο
κι ὁ λυχνοστάτης 's τὴ γωνιὰ κ' ἦνας ἄλατολόγος
ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἀν.*

ἄλατομεθηράκι τό, ἀμάρτ. ἄλατομεθηράκι Νάξ.
(Απύρανθ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. ἄλατομέθηρο.

Μικρὸς πίθος χρησιμεύων ὡς δοχεῖον ἄλατος. Συνών.
ἄλατοβαρελλάκι.

ἄλατομέθηρο τό, ἀμάρτ. ἄλατομέθηρο Νάξ.
(Απύρανθ.)

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ μεθήρι.

Πίθος χρησιμοποιούμενος ὡς δοχεῖον ἄλατος: 'Ἐπάλαιωσεν τ' ἄλατομέθηρό μας καὶ πέταξά το. Συνών. ἄλατοβάρελλο.

ἄλατόμητος ἐπίθ. Κύπρ. Χίος (Καρδάμ.) κ. ἀ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἄλατόμητος = δι μὴ λατομηθείς,
σωθὲν οὐχὶ διὰ τῆς γλωσσικῆς παραδόσεως, ἀλλ' εἰσελθὼν
εἰς τὸν λόγον ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς φρ. «δρος ἄλατό-
μητον» τῆς ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀκαθίστου "Υμνου
ἀκονομένης.

1) 'Ο μὴ ὑπὸ ποδὸς ἀνθρώπου πατηθείς, παρθενικός,
ἐπὶ δρους ἡ δάσους ἔχοντος πυκνὰ καὶ ὑψηλὰ δένδρα
Κύπρ.: "Ἐπ-πεσα μέσα σ' ἔναν δρος ἄλατόμητον ποῦ 'ἐν ἡμπο-
ροῦσα νὰ περάσω. **2)** 'Ολόκληρος Χίος (Καρδάμ.): *Eὗτὸς
ἡμπορεῖ νὰ φά' ἔνα βοῦν ἄλατόμητον.*

ἄλατομοιρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄλατομοιρης Πελοπν.
(Λακων.)

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ μοῖρα.

'Ο οἰκείων καὶ συγγενῶν στερούμενος. δι μοιρος καὶ
δυστυχής (χυριολ. δι ἔχων μοῖραν ἄλατος, ὅπερ εἶναι
ἄκαρπον).

ἄλατόπετρα ἡ, Κεφαλλ. Πελοπν. (Μεσσ.) —Λεξ.
Μ.'Εγκυκλ. 'Ελευθερούδ. ἄλατόπετρα Κρήτ. ἄλακό-
πετρα Εύβ. (Κονίστρ. Κύμ.) —Λεξ. 'Ηπίτ. Μ.'Εγκυκλ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ πέτρα.

1) Λίθος εὐθρυπτος ὡς ἄλας, συνήθως χρώματος ὑπο-
λεύκου Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Μεσσ.) **2)** Λίθος σφαι-
ρικὸς καὶ λεῖος, διὰ τοῦ δποίου τρίβουν τὸ ἄλας ἐπὶ πέτρας
ἐπιπέδου Λεξ. Μ.'Εγκυκλ. 'Ελευθερούδ. Συνών. ἄλατό-
βολος, ἄλατολίθι.

ἄλατοπίπερο τό, σύνηθ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ πιπέρι. Περὶ τοῦ τονισμοῦ
καὶ τῆς καταλ. ίδ. ΓΧατζιδ. MNE 2,170 κέξ. 179 κέξ.

"Άλας καὶ πιπέρι μαζί: *T'* ἀβγὰ θέλονν ἄλατοπίπερο.
Βάζω ἄλατοπίπερο 's τὸ ψάρι.

ἄλατοπιπερωμένος ἐπίθ. ΓΦέξη Νέα μαγειρ. 128.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ πιπέρι σχηματισθὲν κατὰ τὸ
παστωμένος κττ.

'Ο καρυκευμένος ἡ πεπασμένος δι' ἄλατος καὶ πιπέρεως.

***ἄλατόπουλλο** τό, ἄλατόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. ἄλας.

Μικρὰ ποσότης ἄλατος.

ἄλατοσάκκουλλο τό, ἀμάρτ. ἄλατοσάκκ' λλου Στε-
ρελλ. ('Ακαρναν.)

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ σακκούλι. Περὶ τῆς καταλ.
καὶ τοῦ τονισμοῦ πβ. ἄλατοπίπερο.

'Αλατολόγι 1, διδ.

ἄλατοσπυρίζω ἀμάρτ. ἄλατονσπ' ρίζου Στερελλ.
(Αίτωλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ σπυρί.

'Επιπάσσω ἐπί τινος πράγματος συνήθως τροφίμου
σπυριὰ ἄλατος ἥτοι κόκκους: 'Αλατονσπύρ' σ' τοὺς τροφὰς
καὶ ἄφ' του. Τὸν τυρὶ εἴνι ἄλατονσπ' ρισμένου. Συνών. σπυ-
ραλατίζω.

ἄλατοσπύρισμα τό, ἀμάρτ. ἄλατονσπύρ' σμα Στε-
ρελλ. (Αίτωλ.)

'Εκ τοῦ ρ. ἄλατοσπυρίζω.

Τὸ ἐπιπάσσειν ἐπί τινος πράγματος κόκκους ἄλατος:
Θέλ' ἄλατονσπύρ' σμα τοὺς τυρὶ.

ἄλατότοπος δ, ἀμάρτ. ἄλατότοπος Νάξ. (Απύρανθ.)

'Εκ τῶν οὐσ. ἄλάτι καὶ τόπος.

1) Κοιλότης εἰς παράλιον βράχον, εἰς τὴν δποίαν
εἰσρέει τὸ θαλάσσιον ὅδωρ καὶ ἔξατμιζόμενον ἀφίνει ἄλας.
Συνών. ἄλατόγονον, ἄλυκή. **2)** Μέρος δπού τίθε-
ται τὸ ἄλας, βαρέλλιον ἡ πίθος: Διγό τρεῖς ἄλατότοποι
χαμεν ἄλλοτες, μὰ μήτε ξέρω είδα 'ίνησα (ἔγιναν).

ἄλατοτριβί τό, ἀμάρτ. ἄλατοντριβ' Θεσσ. (Μηλ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. ἄλάτι καὶ τοῦ ρ. τριβω.

'Ιγδίον, εἰς τὸ δποίον τρίβουν τὸ ἄλας.

ἄλατοσσα ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

'Εκ τοῦ οὐσ. ἄλάτι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα,
περὶ ἡς ίδ. "ΑνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνῷ 37 (1925) 188.

Γυνὴ ἀσχολουμένη ἐν ταῖς ἐργασίαις τῶν ἀλυκῶν εἴτε
ἔξαγουσα εἴτε μεταφέρουσα ἄλας ἐκ τῆς ἀλυκῆς.

ἄλατοψημένος ἐπίθ. ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 90.

'Εκ τοῦ οὐσ. ἄλάτι καὶ τοῦ ψημένος μετοχ. τοῦ ρ.
ψήνω.

'Ο δι' ἄλατος ψημένος καὶ μεταφ. δι καταστὰς τραχύς,
σκληρός: 'Ο γέρω-Γονογάρος μὲ τὰ ψαρὰ γενάκια τον
σπαρμένα 'δῶθε 'κειθε 'ς τὸ ἄλατοψημένο τὸ πετοί του.

ἄλάτρευτος ἐπίθ. πολλαχ.

'Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἄλάτρευτος.

1) 'Ο μὴ τυγχάνων ἡ μὴ τυχῶν περιποίησεως, ἐπὶ¹
ἔμψυχων καὶ ἀψυχῶν πολλαχ.: 'Αλάτρευτο παιδί-σπιτι
κττ. **2)** 'Ο μήπω τεθεὶς εἰς χρῆσιν, ἀμεταχείριστος,
καινουργής Νάξ. (Απύρανθ.) —Λεξ. Μ.'Εγκυκλ.: 'Αλά-
τρευτο φλετζανάκι 'Απύρανθ. 'Αλάτρευτο τουκάλι Λεξ.
Μ.'Εγκυκλ. Συνών. ἄγγιχτος 2, ἀγκαίνιαστος 2,
ἀφόρετος, καινούργιος.

ἄλάτωμα τό, ἀμάρτ. ἄλατσωμα Νάξ. (Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ρ. ἄλατών.

'Η δι' ἄλατος ἀρτυσις τροφῶν ἡ ταρίχευσις: Κάνεις
τωνε δὰ τῶ φαγιῶ ἔναν ἄλατσωμα! (δηλ. δὲν ἡξεύρεις νὰ

